

Oleszyce, dnia 21 stycznia 2015 r.

**Szanowny Pan
Maciej Grabowski
Minister Środowiska**

Szanowny Panie Ministrze,

Krajowa Sekcja Pracowników Leśnictwa NSZZ Solidarność, dziękuje za przesłane, pismem z dnia 16 grudnia 2014 roku, znak DLP-I-0760-5/51123/14/EL, stanowisko w sprawie kłęski kornikowej w Nadleśnictwach: Hajnówka, Browsk i Białowieża oraz w sprawie projektowanej zmiany Konstytucji RP - będące odpowiedzią na nasze stanowiska w tej sprawie.

KSPL nie zgadza się niektórymi stwierdzeniami zawartymi w wyżej wymienionej odpowiedzi i przedstawia w tej sprawie uwagi z prośbą o ich uwzględnienie.

1. Aktualnie realizowane rozwiązania z zakresu gospodarki leśnej nie mają nic wspólnego z kompromisem pomiędzy leśnikami odpowiedzialnymi za stan ekosystemów leśnych a innymi środowiskami. Są natomiast efektem spełnienia żądań wąskiej grupy organizacji pozarządowych i naukowców nie – leśników, bez uwzględnienia stanu i potrzeb Puszczy. Jedynie ta wąska - chociaż bardzo głośna - grupa jest zadowolona z zaproponowanych rozwiązań. Przyszłe pokolenia nie podziękują Ministerstwu za takie rozwiązania.
2. KSPL z przykrością stwierdza, że podjęte przez Ministerstwo Środowiska - działania i czynności, nie służą: zachowaniu, ochronie i powiększaniu zasobów leśnych oraz prowadzeniu gospodarki leśnej w powiązaniu z innymi elementami środowiska. Potwierdzają to fakty: tylko w roku 2014 w wyniku ustalonego przez Ministerstwo sposobu gospodarowania ekosystemami leśnymi rozpadowi uległo 1 000 hektarów drzewostanów świerkowych, jednych z nielicznych występujących w naturalnym zasięgu. W przeciągu jednego roku zniknęło z krajobrazu Puszczy Białowieskiej prawie 10% drzewostanów z przewagą świerka. Jest to dowód, że występuje na tym terenie gradacja, z którą las sam sobie nie poradzi. W takim przypadku nie ma miejsca na kompromisy, czy też ustępstwa. Tu należy się oprzeć na: nauce leśnej popartej ponad 300 letnimi

doświadczeniach w tym zakresie i stanie lasu.

3. Puszcza zachowała swoje walory nie dzięki ograniczeniu pozyskania drewna, lecz dzięki mądrze prowadzonej gospodarce leśnej naszych poprzedników. Już raz w latach 1924-1929 -przez decyzje ówczesnego rządu - część tych lasów została zniekształcona przez powierzenie **eksploatacji Puszczy**, angielskiej firmie The Century European Timber Corporation, potocznie nazywanej „Centurą”. Szkody spowodowane przez tą firmę leśnicy mozolnie naprawiali latami. Aktualnie na terenie Puszczy mamy do czynienia z **KLESKĄ**, tym razem znowu przez decyzje rządu leśnicy nie mogą jej przeciwdziałać.
4. Informacja przekazana przez Ministerstwo w sprawie zasad sporządzania PUL dla lasów Puszczy Białowieskiej - nie wnosi nic nowego do nauki zarządzania lasu. Plan Urządzenia Lasu winien odpowiedzieć na pytanie: Jak, gdzie, kiedy, ile: chronić, pielęgnować, odnawiać i ciąć? - aby zachować trwale zrównoważony rozwój ekosystemów leśnych. Nie wiemy, dlaczego Ministerstwo pisze o działaniach powszechnie stosowanych w PGL LP jako o działaniach szczególnych. W drzewostanach ponad 100 letnich z zasady nie przewiduje się użytkowania przedrębego, można ewentualnie przewidzieć tzw. użytki przygodne rębne. Nie projektuje się również użytkowania rębego w drzewostanach na siedliskach Lł, O1J, LMb i BMb oraz w rezerwatach.
5. Zjawiska neofityzacji, monotypizacji i pinetyzacji są niedopuszczalne we wszystkich lasach będących w zarządzie PGL LP od prawie 20 lat. Z przykrością stwierdzamy, że aktualne działania Ministerstwa i RDOŚ prowadzą wprost do monotypizacji w rezerwatach (12 054 ha), gdzie w miejsce rozpadających się drzewostanów powstają monokultury grabowe (aktualnie ok. 20% Puszczy).
6. Powszechnie niedocenia się ilości drewna martwego pozostawionego w lesie i jego roli w ekosystemie leśnym – leśnicy znają jego rolę, wiedzą również, że duża ilość drewna martwego pozostaje w ziemi a jest to ok. 18 m³/ha. Saproksylobionty są tylko jednym z elementów podlegających dyrektywie siedliskowej – te organizmy mają się dobrze w lasach zarządzanych przez PGL LP. Ministerstwo zdaje się zapominać o pozostałych elementach ekosystemu leśnego, a obowiązuje nas trwale zrównoważona gospodarka leśna i mamy obowiązek chronić wszystkie elementy środowiska.
7. Ministerstwo Środowiska poinformowało nas, że: „*Ochrona różnorodności biologicznej opisana między innymi w dotychczas obowiązującej Krajowej strategii ochrony i*

zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej, a także w dokumentach Wspólnotowych (Strategia Ochrony Różnorodności Biologicznej) wskazuje, że jedna z form ochrony naturalnego kapitału przyrodniczego, jest ochrona występujących gatunków w granicach ich naturalnego zasięgu". Tu się zgadzamy, tylko pytamy - co z naturalnym zasięgiem świerka, dęba, jesionu i innych gatunków?

8. Cieszymy się, że Komitet Światowego Dziedzictwa, obradujący w czerwcu 2014r. w Doha w Katarze, podjął decyzję o wpisaniu całej Puszczy Białowieskiej na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Mamy nadzieję, że nie dojdzie do tej sytuacji, gdy UNESCO zapyta o puszcę a Ministerstwo odpowie, że będzie - ale za jakieś 300 lat.

Reasumując prosimy Pana Ministra o odpowiedź na nasze pytanie:

1. Czy obecny stan Puszczy i kierunki zachodzących w niej zmian są zgodne z oczekiwaniami Ministerstwa?
2. Czy Ministerstwo decydując o warunkach gospodarki leśnej w Puszczy Białowieskiej bierze pełną odpowiedzialność za jej stan w miejsce ustawowo odpowiedzialnych Nadleśniczych?

Przewodniczący
KSPL NSZZ "Solidarność"
Grażyna Zagrobelna